

Daniels bok – nummer nittisju

Elias' tredobbelte anvendelse: Avsløringen av den profetiske dynamikken i det moderne Babylons konfrontasjon

Jeff Pippenger

2024-02-29

Elias' tredobbelte anvendelse representerer de ytre elementene ved endetidens Elias. Elias representerer én mann, men også en bevegelse av mennesker. Den bevegelsen av mennesker som slutter seg til budbæreren Elias, blir ført ut av den tilstand og erfaring som Laodikea representerer.

Og Elia trådte fram for hele folket og sa: Hvor lenge vil dere halte til begge sider? Hvis Herren er Gud, så følg ham; men hvis Ba'al, så følg ham. Og folket svarte ham ikke et ord. Da sa Elia til folket: Jeg, jeg alene, er blitt tilbake som Herrens profet; men Ba'als profeter er fire hundre og femti menn. 1 Kong 18:21, 22.

Enten det gjelder bevegelsen under den første eller den tredje engel, ble de som sluttet seg til budbæreren for den perioden, enten tatt ut av den historie som er framstilt ved menigheten i Sardes eller menigheten i Laodikea. Hver av disse menighetene er framstilt ved Elias' spørsmål om hvor lenge folket vil halte mellom to meninger. De to meningene de halter mellom, er framstilt ved Habakkuks «strid». «Striden» i Habakkuk kapittel to er en strid mellom enten korrekt eller ukorrekt metodologi. De menneskene som lever når tiden for striden kommer, enten i den millerittiske historie eller i de siste dagers historie, er usikre på om de skal stige ned fra gjerdet, og om så, er de usikre på hvilken side av gjerdet de skal stige ned til. Derfor svarer de ikke et ord.

Herren forordnet en prøve i historien til den første og i historien til den tredje engel, som ville åpenbare om den ene siden i striden, representert ved den teologiske metodologien til frafallen protestantisme, eller metodologien i Millers regler for profetisk fortolkning, herunder reglene antatt av Future for America, var det egentlige budskapet i sildigregnet. Prøven på Karmelfjellet, som skal begynne ved den snart kommende søndagsloven i De forente stater, krever at Gud identifiserer hvem Hans representative budbærer er, slik Han gjorde med Elia og i den millerittiske historien i 1844. Som med Elia, og dem som så på, men var uvillige til å ta stilling, ble og vil metodologien bli bekreftet ved oppfyllelsene av offentlige forutsigelser.

«Profetiene hos Daniel og hos Johannes skal forstås. De tolker hverandre. De gir verden sannheter som enhver burde forstå. Disse profetiene skal være et vitnesbyrd i verden. Ved sin oppfyllelse i disse siste dager vil de forklare seg selv.» Kress Collection, 105.

Da ilden fór ned og fortærte Elias' offer, stadfestet Gud for dem som i taushet iakttok, at Elias var Hans representant; men da var det allerede for sent for Akab, Jesabel og hennes falske profeter. Dette skjedde også i forkant av 22. oktober 1844 i millerittisk historie, og det vil skje igjen i forkant av den snart kommende søndagsloven, som er forbilledlig framstilt ved 22. oktober 1844. Dessverre vil de som venter med å ta sin beslutning til den begivenheten, ved sitt eget valg allerede ha besluttet seg for den gale siden i spørsmålet. Utvelgelsen av Elias-budbæreren må gå forut for

hans konfrontasjon med Akab, Jesabel og hennes falske profeter. Etter at stadfestelsen var fullbyrdet ved at ilden fortærte Elias' offer, drepte Elias de falske profetene.

Den falske profet er det sjette riket i Bibelens profeti, og det avslutter sitt herredømme som det sjette riket ved den snart kommende søndagsloven, hvilket er stedet hvor Elia drepte de falske profetene. Deretter begynte regnets fulle utgytelse. I millerittisk historie ble budbæreren og hans budskap identifisert i kontrast til dem som i sammenhengen begynte å oppfylle sin rolle som frafallen protestantisme (som er den falske profet i Elias vitnesbyrd), og én av de tre maktene som leder verden til Harmageddon. Gud forordnet at etter 22. oktober 1844 skulle den nylig identifiserte sanne profetiske bevegelsen fullføre Hans verk på jorden, men bevegelsen gikk over i Laodikea og opphørte kort tid etter å være en «bevegelse», fordi den ble en juridisk anerkjent kirke.

Med disse trekkene ved den første Elia i tankene vil vi nå behandle de profetiske kjennetegnene ved den andre Elia med det formål å identifisere og fastslå hvem den tredje Elia i de siste dager er. Jesus identifiserte Johannes Døperen som den som oppfylte Det gamle testaments siste profeti.

Se, jeg sender dere profeten Elia før Herrens store og forferdelige dag kommer. Og han skal vende fedrenes hjerte til barna og barnas hjerte til deres fedre, for at jeg ikke skal komme og slå jorden med bann. Malaki 4,5.6.

Selv om Jesus identifiserte Johannes som den Elia som skulle komme, oppfylte Johannes ikke fullt ut alle elementene i forutsigelsen om den Elia som skulle komme, for den tredje og siste Elia kommer før Herrens store og fryktelige dag, som er tiden for de sju siste plagene, og som avsluttes med Kristi annet komme. Johannes var ikke desto mindre den andre Elia, og hans vitnesbyrd, sammen med den første Elias, identifiserer og stadfester den tredje og siste Elia.

Slik Elia stod overfor en trefoldig fremstilling av det moderne Babylons drage, dyr og falske profet, slik stod også Johannes overfor en romersk myndighet (Herodes), en uren kvinne (Herodias) og hennes datter (Salome). Karmelfjellet var et forbilde på 22. oktober 1844, som igjen representerer søndagsloven i De forente stater. Ved krisen omkring søndagsloven blir den trefoldige union tilveiebrakt.

«Ved det dekret som håndhever opprettelsen av pavedømmet i strid med Guds lov, vil vår nasjon fullstendig løsrive seg fra rettferdigheten. Når protestantismen skal rekke sin hånd over kløften for å gripe den romerske makts hånd, når den skal strekke seg over avgrunnen for å slutte hånd med spiritualismen, når vårt land, under innflytelsen av denne trefoldige forening, skal forkaste ethvert prinsipp i sin grunnlov som en protestantisk og republikansk regjering, og skal treffe tiltak for utbredelsen av pavelige usannheter og villfarelser, da kan vi vite at tiden er kommet for Satans forunderlige virksomhet, og at enden er nær.» Testimonies, bind 5, 451.

I fortellingen om Herodes finner vi at han, som en representant for det hedenske Roma, er en representant for det hedenske Romas «ti konger», og derfor symboliserer de ti kongene i Åpenbaringen sytten som gir sitt rike til skjøgen i én time. Herodes var forbilledlig fremstilt ved Akab. Begge levde i ekteskap som var ulovlige. Akab, som tilhørte Israel, hadde forbud mot å gifte seg med en kvinne som ikke var en isrealittisk kvinne, og Herodes hadde tatt sin brors hustru til

ekte. Skjøgens horeliv i Tyrus og Babylons samfunn med jordens konger er fremstilt ved Akabs og Herodes' ulovlige forhold til Jesabel og Herodias.

Konfrontasjonen på Karmelfjellet med Akab ble framstilt som en bursdagsfeiring for Herodes. Ved søndagsloven opphører De forente stater å være det sjette riket i Bibelens profeti, og de ti kongene blir det sjuende riket. Ved sin fødselsdag som det sjuende riket samtykker Herodes, under et beruset gjestebud, i å gi inntil halvparten av sitt rike til Salome, Herodias' datter. De ti kongene samtykker i å gi sitt rike til dyret, og de gjør det fordi de er blitt bedratt av den falske profet (De forente stater) og åndelig er «beruset».

På Karmelfjellet danset de falske profetene hele dagen i et forsøk på å bedra, og ved Herodes' fødselsdagsfest utførte Salome, Herodias' datter, en dans for å bedra den berusede kongen. Ved å gjøre dette sikret Herodias' datter Akabs myndighet til å drepe døperen Johannes. Ved søndagsloven i De forente stater vil De forente stater bedra hele verden til å godta et verdensomspennende bilde av dyret, som består av et rike som er halvt kirke styre og halvt stats styre. Verdens bedrag ved De forente stater, som er den falske profeten i trefoldighetsforbundet, ble forutskygget ved Jesabels profeters dans og Jesabels datter (Salome), for Jesabel er katolisismen, og det frafalne protestantismen er hennes døtre (som Salome).

Forfølgelsen begynner ved den snart kommende søndagslov som innebærer død, slik det er fremstilt ved at den andre Elias' hode blir fjernet og lagt i en kurv for pavedømmet, representert ved Herodias. På det tidspunkt er pavedømmets dødelige sår fullt ut leget, hun er ikke lenger glemt, og senregnet blir utøst uten mål, idet banneret for de hundre og førtifire tusen blir løftet opp. På det tidspunkt slår islam i det tredje Ve, og den gradvise dommen over den store skjøge som sitter på mange vann, begynner. Hennes dom blir fordoblet.

Og jeg hørte en annen røst fra himmelen, som sa: Gå ut fra henne, mitt folk, for at dere ikke skal ha del i hennes synder, og for at dere ikke skal få del i hennes plager. For hennes synder har nådd opp til himmelen, og Gud har kommet hennes misgjerninger i hu. Gjengjeld henne slik som hun gjengjeldte dere, og gi henne dobbelt igjen etter hennes gjerninger; fyll henne dobbelt i det beger som hun har fylt. Åpenbaringen 18:4–6.

Hennes dom er fordoblet, for hun var ennå ikke dømt for de mord hun begikk under den mørke middelalderen fra året 538 til 1798. I det femte segl blir de som pavedømmet hadde myrdet, symbolsk fremstilt under alteret idet de spør når Gud vil dømme Romas skjøge, og de får beskjed om å hvile i sine graver inntil en annen gruppe martyrer, som skal bli myrdet slik de var blitt myrdet, er fulltallige. Når hennes dom kommer, er den fordoblet, for hun vil to ganger ha myrdet Guds trofaste folk.

Og da han åpnet det femte segl, så jeg under alteret sjelene til dem som var blitt drept for Guds ords skyld og for det vitnesbyrd de hadde. Og de ropte med høy røst og sa: Hvor lenge, Herre, du hellige og sanne, vil du vente med å dømme og hevne vårt blod på dem som bor på jorden? Og det ble gitt hver enkelt av dem hvite kapper; og det ble sagt til dem at de ennå skulle hvile en liten stund, inntil også deres medtjenere og deres brødre, som skulle bli drept likesom de, var fulltallige. Åpenbaringen 6:9–11.

Søster White plasserer de femte segls martyrs erfaring ved søndagsloven, hvor Guds andre hjord kalles ut av Babylon, hvilket er Herodes' fødselsdagsfest, når de ti kongene blir enige om å gi sitt sjuende rike til det åttende riket, som er av de sju.

«Da det femte segl ble åpnet, så Johannes åpenbareren i et syn under alteret den skare som var blitt drept for Guds ords og Jesu Kristi vitnesbyrds skyld. Etter dette kom de scener som er beskrevet i det attende kapittel av Åpenbaringen, da de som er trofaste og sanne, blir kalt ut fra Babylon. [Åpenbaringen 18,1–5, sitert.]» Manuscript Releases, bind 20, 14.

De som er kalt ut av Babylon, utgjør den andre gruppen martyrer som blir myrdet av pavedømmet, slik Herodias gjorde mot den andre Elia. Søster White plasserer også det femte segl ved åpningen av det siste segl.

«Og da han åpnet det femte segl, så jeg under alteret sjelene til dem som var blitt drept for Guds ords skyld og for det vitnesbyrd de holdt fast ved. Og de ropte med høy røst og sa: Hvor lenge, Herre, du Hellige og Sanne, vil du vente med å dømme og hevne vårt blod på dem som bor på jorden? Og hvite klær ble gitt til hver enkelt av dem [De ble erklært rene og hellige]; og det ble sagt til dem at de ennå skulle hvile en liten stund, inntil også deres medtjenere og deres brødre, som skulle bli drept likesom de var blitt drept, var fulltallige» [Åpenbaringen 6:9–11]. Her ble det framstilt scener for Johannes som ikke var en virkelighet da, men det som skulle bli virkelig i en framtidig tidsperiode.

«Åpenbaringen 8,1–4 sitert.» Manuscript Releases, bind 20, 197.

Bønnene fra dem som ble myrdet av pavedømmet under middelalderens mørke tidsalder, blir «husket» under åpningen av «det sjuende segl», noe som viser at «det sjuende segl» åpnes ved den snart kommende søndagsloven, for det er der Gud kommer hennes misgjerninger i hu.

Og jeg hørte en annen røst fra himmelen, som sa: Gå ut fra henne, mitt folk, for at dere ikke skal få del i hennes synder, og for at dere ikke skal få del i hennes plager. For hennes synder har nådd opp til himmelen, og Gud har kommet hennes misgjerninger i hu. Gjengjeld henne slik som hun har gjengjeldt dere, og gi henne dobbelt igjen etter hennes gjerninger; skjenk henne dobbelt i det beger som hun har fylt. Åpenbaringen 18:4–6.

Den første Elias vitner om den konfrontasjonen som finner sted mellom de hundre og førtifire tusen og den trefoldige union som leder verden til Harmageddon i de siste dager. Den andre Elias (Johannes Døperen) gjentar og utvider den første Elias' vitnesbyrd, og sammen (bud på bud) identifiserer og stadfester de den tredje og siste Elias' profetiske kjennetegn. Den tredje Elias fremstilles ved en begynnende Elias (Miller) og en avsluttende Elias, for den første engels bevegelse blir gjentatt i den tredje engels bevegelse.

«Gud har gitt budskapene i Åpenbaringen 14 deres plass i profetiens rekke, og deres gjerning skal ikke opphøre før avslutningen på denne jords historie. Den første og den andre engels budskap er fremdeles sannhet for denne tid, og skal løpe parallelt med dette som følger.» The 1888 Materials, 803, 804.

Den tredje Elias bærer Alfas og Omegas kjennetegn, for den representerer en Elias ved begynnelsen og ved enden. Både den første og den siste Elias representerer en bevegelse, enten den første eller den tredje engel i Åpenbaringen fjorten.

«Johannes Døperens gjerning, og gjerningen til dem som i de siste dager går fram i Elias' ånd og kraft for å vekke folket opp av dets likegyldighet, er i mange henseender den samme. Hans gjerning er et forbilde på det verk som må utføres i denne tid. Kristus skal komme annen gang for å dømme verden i rettferdighet. Guds sendebud, som bærer det siste advarselsbudskap som skal gis til verden, skal berede veien for Kristi annet komme, slik Johannes beredte veien for hans første komme. I dette forberedende verk skal 'hver dal bli hevet, og hvert fjell og hver haug bli gjort lave; og det som er kroket, skal bli rett, og de ulendte steder til jevne veier', for historien skal gjenta seg, og enda en gang skal 'Herrens herlighet åpenbares, og alt kjød skal se den sammen; for Herrens munn har talt det.'» Southern Watchman, 21. mars 1905.

Den tredobbelte anvendelsen av Elia representerer konfrontasjonen mellom Elia og bevegelsen som er forbundet med Elia, og den trefoldige foreningen av det moderne Babylon. Den er nært knyttet til den tredobbelte anvendelsen av budbæreren som bereder veien for Paktens Budbærer, men denne linjen representerer de indre dynamikkene i bevegelsen og budbæreren. I begge tredobbelte anvendelser representeres den tredje og endelige oppfyllelsen av budbæreren og bevegelsen ved Alfa og Omega som representerer en innledende oppfyllelse og en avsluttende oppfyllelse.

Den tredje og siste Elias representerer den tredje engels bevegelse, som er de hundre og førtifire tusens bevegelse, som skal opphøyes som et banner for å kalle den store skare ut av Babylon når timen for det store jordskjelvet i Åpenbaringen elleve kommer. Før den timen vil budbæreren og bevegelsen bli identifisert i kontrast til den forfalskede bevegelsen som fremfører et forfalsket budskap om den sene regn om fred og trygghet.

Skjelningen mellom det sanne og det falske budskap og budbærer skal erkjennes ved budskapets oppfyllelse. Disse artiklene begynte ved slutten av juli 2023, og lenge før massakren den 7. oktober påviste artiklene at det sanne budskap om det sene regn identifiserer islam i det tredje ve, og at budskapet begynte den 11. september 2001. Artiklene påviste at nasjonenes vrede, som ifølge inspirasjonen begynte på den tid, var som en kvinne i barnsnød, og derfor ville vreden og trengslene som ble ført over planeten jorden, fortsette å tilta helt til nådetidens avslutning.

Vi vil fortsette studiet i vår neste artikkel.

«Å, om Guds folk hadde en sans for den forestående ødeleggelsen av tusener av byer, som nå nesten er hengitt til avgudsdyrkelse! Men mange av dem som burde forkynne sannheten, anklager og fordømmer sine brødre. Når Guds omvendende kraft kommer over sinnene, vil det skje en avgjort forandring. Mennesker vil ikke ha noen tilbøyelighet til å kritisere og rive ned. De vil ikke innta en stilling som hindrer lyset fra å skinne ut til verden. Deres kritikk, deres anklager, vil opphøre. Fiendens makter samler seg til strid. Alvorlige konflikter ligger foran oss. Slutt dere sammen, mine brødre og søstre, slutt dere sammen. Bind dere til Kristus. 'Si ikke: En sammensvergelse,... frykt ikke det som de frykter, og vær ikke redde. Herren,

hærskarenes Gud, ham skal dere holde hellig; ham skal være deres frykt, og ham skal være deres redsel. Og han skal være en helligdom; men også en snublestein og en anstøtsklippe for begge Israels hus, en snare og en felle for Jerusalems innbyggere. Mange blant dem skal snuble og falle og bli knust og bli fanget i snaren og bli grepet.’»

«Verden er et teater. Skuespillerne, dens innbyggere, forbereder seg på å spille sin rolle i det siste store drama. Gud mistes av syne. Blant menneskehetens store masser finnes det ingen enhet, unntatt når mennesker slår seg sammen for å virkeliggjøre sine egoistiske hensikter. Gud ser på. Hans planer med hensyn til sine opprørske undersåtter vil bli fullbyrdet. Verden er ikke blitt gitt i menneskers hender, selv om Gud for en tid tillater forvirringens og uordenens krefter å råde. En makt nedenfra er virksom for å føre frem de siste store scener i dramaet,—Satan som kommer som Kristus og virker med all urettferdighetens forførelse blant dem som binder seg sammen i hemmelige selskaper. De som gir etter for lidenskapen etter sammenslutning, utfører fiendens planer. Årsaken vil bli etterfulgt av virkningen.»

«Overtredelsen har nesten nådd sin grense. Forvirring fyller verden, og en stor redsel skal snart komme over menneskene. Enden er meget nær. Vi som kjenner sannheten, burde forberede oss på det som snart skal bryte inn over verden som en overveldende overraskelse.» Review and Herald, 10. september 1903.